

LA MORT D'UNA GUITARRA

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Ensofida en un racó
una guitarra empolsada,
ningú no l'estimà de debò
malbaratant l'ocasió
i ara es troba deturada,
restant trista sens sonar
i amb les cordes rovellades.
Però li agradava tant dringar
que amb afany provà d'anar
cap a unes altres contrades;
més ningú no la volgué,
ja era vella i malmenada.
I, a poc a poc, s'ha marcit
sense so ni benaurança.

De la terra en són molt lluny
però sovint se'ls pot ben veure;
des d'un juny a l'altre juny
donen gotes com qui els muny
malgrat que costi de creure.

La natura necessita dels núvols el plovisqueig
perquè ni plantes, ni animals, ni homes
no viuen sense el barreig
de l'aigua, terra i oreig
amalgamats, com dins d'un coixí les plomes.

És bo que l'aigua plujana
caigui quan és necessària;
es desitja si és llunyana,
però cap tempesta no es demana
invocant a Santa Bàrbara una pregària.

Si la pluja és en excés
i l'aigua esdevé un obstacle
es torna caure en el rís,
ja no es vol que ploqui més
i s'espera un miracle.

PILAR PELLICER de GISPERT

GOTEJAR

Després de prèvies ventades
s'ennegreix el cel de cop,
corren fosques nuvolades
ràpides i adelerades
fins que el sol esdevé xop.

No són sempre iguals els núvols,
és el vent qui els remou;
semblen aucells que fan vols
o agrupats pilons de pols
que es desfan tan bon punt plou.

L'HORT D'EN MANEGAT ★ ★ ★ ★ ★

Una parcel·la situada entre el carrer Perris i les penyes del mar era anomenat l'hort d'en Manegat. Era una extensió considerable de terreny i els carrers que avui s'hi troben no hi eren pas. Era una paret alta que feia de tancament de la propietat. El propietari era en Manegat i és per això que en deien l'hort d'en Manegat. Tot això formava part de la propietat que els Blondel tenien dintre d'aquell indret.

El pare de Josep Maria de Miquel que tenia la titulació de marquès de Blondel del Estanque, (era el quart) va donar compliment a la paraula donada pel seu pare l'Augusto de Miquel, el tercer marquès de Blondel del Estanque. Així els Manegat varen tenir una propietat que era una horta, hi havia un pou i una nòria i era això un hort —com molts n'hi havia a l'Escala—, dintre el casc que avui és el casc antic.

Els Manegat eren una família que tenien o tenen un cognom que sembla que porta les arrels germàniques, Man vol dir home i Ast branca traduït de l'alemany, com si es tractés d'uns descendents d'una immigració forta al segle XVII quan les pertinences espanyoles als Països Baixos, Flandes varen anar a mans dels nacionalistes i va ser una pèrdua per l'Estat espanyol de quelcom que no era possible mantenir. Tota aquella gent que es varen posar al costat de la causa favorablement als reis espanyols, en perdre, varen abandonar el país.

També hi ha un altre nom que és Manassa que sembla que té unes connotacions a Manegat pel que fa a les seves arrels lingüístiques. Això de què avui dia hi ha a l'Escala la Ronda, el Passeig, el carrer del mar, la baixada d'en Manassa, és molt. Quins serien els orígens de tota aquesta denominació? Serien els Manassa, família influent els qui van donar nom a totes aquestes demarcacions del poble. Manassa i Manegat com si anessin agafats de la mà, com si es tractés d'unes referències a allò que dic més amunt.

A la fi del segle XVII és quan es consolida el poble de l'Escala com a poble amb unes edificacions i unes cases pairals riques que donaven la continuïtat de l'existència; no era allò de plegar veles quan els temps eren dolents econòmicament i tornar-hi una altra vegada, no; s'agafa una continuïtat i aquesta continuïtat ve donada per les

mansions que tenien suport amb l'agricultura i la pesca i comercialitzaven els productes i anaven a pescar lluny amb unes barques rudimentàries.

El paperament que hi ha darrera l'hort d'en Manegat posa una nota de coneixement d'altres punts socials i també s'ambienta de les dates de la fi del segle XVII. Avui dia l'atomització de la propietat dintre d'aquells indrets ha fet que aquestes petites notícies, siguin solament un record, una referència refrescant per conèixer millor el que era l'Escala fa un grapat d'anys. Finques fora de censos, finques que eren comprades amb calés, tal com era una compravenda neta de drets reals, alguns d'altres indrets gravats avui dia encara amb censos del Comte d'Empúries, marcaven una certa diferència. Qui tenia calés, més possibilitats de compra tenia, de compra amb finca neta d'entrebancs.

Això és solament una petita referència als Manegat que si avui no tenen el protagonisme que tenien en d'altres èpoques, és part de la història del poble i el mateix es pot dir dels Manassa.

J.R.

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/ Empúries, 19
C/ Calvari, 20
Telèf. (972) 77 01 85
L'ESCALA (Girona)

- Mobles
- Articles Bambú
- Decoració
- Cistelleria
- Regals
- Bosses